

Riksdagens svar på regeringens proposition om godkännande av vissa bestämmelser i protokollet och avtalet om Finlands anslutning till Schengenavtalen om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna och i samarbetsavtalet med Island och Norge om gradvis avskaffande av personkontroller vid de gemensamma gränserna samt med förslag till lagar som hör samman med dem

Till riksdagen har överlämnats regeringens proposition nr 20/1998 rd om godkännande av vissa bestämmelser i protokollet och avtalet om Finlands anslutning till Schengenavtalen om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna och i samarbetsavtalet med Island och Norge om gradvis avskaffande av personkontroller vid de gemensamma gränserna samt med förslag till lagar som hör samman med dem. Riksdagen, som i ärendet har mottagit utrikesutskottets betänkande nr 7/1998 rd, har beslutat

godkänna de bestämmelser som kräver riksdagens samtycke i det i Luxemburg den 19 december 1996 ingångna avtalet om Finlands anslutning till tillämpningskonventionen till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 19 juni 1990, och i slutakten till avtalet,

godkänna det i Luxemburg den 19 december 1996 ingångna protokollet om Finlands anslutning till avtalet om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985 och det likaså i Luxemburg den 19 december 1996 ingångna samarbetsavtalet mellan Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Franska republiken, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna,

Italienska republiken, Konungariket Spanien, Portugisiska republiken, Helenska republiken, Republiken Österrike, Konungariket Danmark, Republiken Finland och Konungariket Sverige, som är avtalsslutande parter i Schengenavtalet och Schengenkonventionen, och Republiken Island och Konungariket Norge om gradvis avskaffande av personkontroller vid de gemensamma gränserna,

ge sitt samtycke till att Finland avger en förklaring enligt artikel 41 i Schengenkonventionen, som nämns i den första klämman, enligt vilken tjänstemän, som vid landgränserna mellan Finland och Norge samt Finland och Sverige utför förföljande i enlighet med artikel 41 i konventionen, har rätt att gripa den flyende i enlighet med artikel 41.2 b i konventionen, rätt att förfölja den flyende i enlighet med artikel 41.3 b utan områdes- eller tidsbegränsning och rätten att förfölja gäller brott som enligt artikel 41.4 b kan leda till utlämning av gärningsmannen,

ge sitt samtycke till att Finland avger en förklaring enligt artikel 55 i Schengenkonventionen, enligt vilken non bis in idem-principen i artikel 54 inte är bindande för Finland i de fall som avses i artikel 55.1 a—c.

Samtidigt har riksdagen antagit följande lagar:

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet om Finlands anslutning till tillämpningskonventionen till Schengenavtalet om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna och i slutakten till anslutningsavtalet samt i samarbetsavtalet mellan Schengenstaterna och Island och Norge

I enlighet med riksdagens beslut, tillkommet på det sätt som 69 § 1 mom. riksdagsordningen anger, föreskrivs:

1 §

Bestämmelserna i det i Luxemburg den 19 december 1996 ingångna avtalet om Finlands anslutning till tillämpningskonventionen till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, och i slutakten till anslutningsavtalet är, samt det likaså i Luxemburg den 19 december 1996 ingångna samarbetsavtalet mellan Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Franska republiken, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Italienska republiken, Konungariket Spanien, Portugi-

siska republiken, Helleniska republiken, Republiken Österrike, Konungariket Danmark, Republiken Finland och Konungariket Sverige, som är avtalsslutande parter i Schengenavtalet och Schengenkonventionen, och Republiken Island och Konungariket Norge om gradvis avskaffande av personkontroller vid de gemensamma gränserna, för så vitt de hör till området för lagstiftningen, i kraft så som därom har avtalats.

2 §

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Lag

om ändring av polislagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i polislagen av den 7 april 1995 (493/1995) 54 § 2 mom. samt *fogas* till lagen nya 22 a och 30 a § som följer:

22 a §

Befogenheter för en främmande stats polisman

En i artiklarna 40 och 41 i tillämpningskonventionen om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, nedan Schengenkonventionen, avsedd främmande stats polisman, inklusive en norsk polisman, har rätt att på finskt territorium förfölja en förbrytare som på polismannens eget lands territorium ertappats på bar gärning eller vid ett flyktförsök, samt att

gripa den flyende och utföra en säkerhetsvisitation enligt vad som bestäms i internationella avtal som är bindande för Finland. I fråga om stannande av fordon och säkerhetsvisitation gäller dessutom vad som annars föreskrivs i 21 § 1 mom. och 22 § 3 mom. i denna lag.

Rätt att med maktmedel gripa en flyende som har ertappats på bar gärning eller vid flyktförsök har en polisman dock endast, om den flyende genom att göra motstånd försöker undvika att bli gripen och hjälp inte utan dröjsmål kan fås från en finsk polisman vid

gripandet. Om villkoren för att använda maktmedel och användningen av maktmedel gäller dessutom vad som annars föreskrivs i denna lag och i strafflagen.

Den som gripits på basis av 1 mom. skall utan dröjsmål överlämnas till polisen på den ort där han gripits. Polisen skall också underrättas om andra åtgärder som vidtagits på finskt territorium och om följderna av dem.

Om ersättande av skada som utomstående åsamkats av åtgärder som vidtagits av i 1 mom. nämnd polisman gäller vad som bestäms om betalning av ersättning i 47 § 2 mom.

30 a §

Observation utförd av främmande stats polisman

En i artikel 40 eller 41 i Schengenkonventionen avsedd främmande stats polisman, inklusive en isländsk och norsk polisman, har rätt att fortsätta observationen eller den tekniska observationen av en person på finskt territorium, i syfte att klarlägga ett brott enligt vad som bestäms i de internationella avtal som är bindande för Finland, om observationen påbörjats på det egna landets territorium. Dessutom förutsätts att en finsk polisman inte omedelbart kan fortsätta observationen eller den tekniska observationen på finskt territorium.

Vid observation får användas sådana tekniska anordningar som en finsk polisman har rätt att använda i enlighet med bestämmelserna om teknisk observation. Om observation och teknisk observation skall rapporteras till polisen på den ort inom vars område observationen i huvudsak har skett.

54 §

Närmare bestämmelser och regler

Inrikesministeriet kan meddela närmare föreskrifter om beviljande av polisbefogenheter, tjänstemärke, uniform, beväpning, behandling av dem som gripits, förvaring av egendom som omhändertagits, polisundersökning, stannande av fordon, automatisk övervakning av vägtrafiken, bruk av maktmedel, hjälpmedel som används när maktmedel brukas, avlivande av djur, lämnande av handräckning, registrering av polisåtgärder samt om anmälningar och rapporter som gäller användning av befogenheter som grundar sig på internationella fördrag.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Lag

om ändring av utlänningslagen

I enlighet med riksdagens beslut ändras i utlänningslagen av den 22 februari 1991 (378/1991) rubriken till 9 §, 11 § 1 mom., 12 § 3 mom. samt 13 § 1 och 2 mom., av dessa lagrum 11 § 1 mom. sådant det lyder i lag 639/1993 och 12 § 3 mom. sådant det lyder i lag 606/1997 och fogas till 1 § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., till 9 § nya 2 och 3 mom. samt till 53 § ett nytt 3 mom. som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Med en Schengenstat avses i denna lag de stater som anslutit sig till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet om gradvis

avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, nedan Schengenkonventionen, samt till samarbetsavtalet mellan parterna i Schengenavtalet och Schengenkonventionen och Island och Norge.

9 §

Rätt att röra sig fritt, vistas och genomresa

En utlänning får resa genom Finland till en annan Schengenstat förutsatt att han har ett av denna stat beviljat uppehållstillstånd eller återkomstvisum eller båda och att han inte har meddelats inreseförbud i Finland. Samma gäller innehavare av ett visum beviljat för mer än tre månader av en annan Schengenstat, såvida han uppfyller övriga villkor för inresa.

En utlänning med en enhetlig visering eller ett uppehållstillstånd, som beviljats av en Schengenstat, får komma till Finland och vistas här medan tillståndet är giltigt, dock högst tre månader efter inresan, såvida han uppfyller övriga villkor för inresa.

11 §

Visum

Med visering avses ett tillstånd eller beslut som ges en utlänning för turism eller någon därmed jämförbar kortvarig vistelse, och som berättigar utlänningen att resa in i Finland, såvida han uppfyller övriga villkor för inresa. Med återkomstvisering avses dock tillstånd för ny inresa under giltighetstiden för det engångsvisum som han beviljats.

12 §

Olika slags visum

Flergångsvisum beviljas för flera vistelser, vilka varje gång får vara högst tre månader,

dock så att den totala längden av på varandra följande vistelser per halvår inte får överstiga tre månader.

13 §

Visering

Visum beviljas utomlands av en diplomatisk beskickning eller ett konsulat i en Schengenstat, eller vid behov av en avtalslutande parts myndighet som utsetts i enlighet med artikel 17 i Schengenkonventionen.

Utrikesministeriet lämnar anvisningar om viseringsförfarandet till de finska beskickningarna sedan inrikesministeriet har hört.

53 §

Skyldighet att styrka sin identitet och lämna upplysningar om sin vistelse

En utlänning, som inte är medborgare i Europeiska unionen eller i en stat som anslutit sig till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, skall anmäla sig hos myndigheterna inom tre dygn efter inresan, om inte vederbörande ministerium bestämmer annat. Närmare bestämmelser om anmälan meddelas av vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Lag

om ändring av strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 16 kap. 1 § 2 mom. och 13 § 1 mom. samt 40 kap. 9 § 3 mom., sådana de lyder i lag / , samt fogas till 16 kap 20 §, sådan den lyder i nämnda lag / , ett nytt 2 mom. som följer:

16 kap.

20 §

Om brott mot myndigheter*Definition*

1 §

Våldsamt motstånd mot tjänsteman

För våldsamt motstånd mot tjänsteman skall också den dömas som förfar på det sätt som nämns i 1 mom. mot en tjänstgörande krigsman, en främmande stats tjänsteman som avses i Schengenkonventionen eller mot den som på en tjänstemans begäran eller med hans samtycke bistår tjänstemannen i en tjänsteåtgärd som innefattar utövning av offentlig makt.

Med en främmande stats tjänsteman enligt Schengenkonventionen avses en tjänsteman hos en avtalsslutande part i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna samt Islands och Norges tjänstemän som på finskt territorium utför övervakning och förföljande som avses i artiklarna 40 och 41 i Schengenkonventionen.

40 kap.

13 §

Om tjänstebrott och brott som begås av offentligt anställda arbetstagare*Givande av muta*

9 §

Tillämpningsbestämmelse

Den som till en tjänsteman eller offentligt anställd arbetstagare eller till en krigsman, till en anställd i Europeiska gemenskaperna eller till en främmande stats tjänsteman som avses i Schengenkonventionen utlovar, erbjuder eller ger en gåva eller annan förmån som är avsedd för honom själv eller någon annan och som påverkar eller syftar till eller är ägnad att påverka hans verksamhet i anställningsförhållandet, skall för *givande av muta* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Vad som bestäms i 1—4 § i detta kapitel tillämpas också när gärningsmannen är en anställd i Europeiska gemenskaperna eller en i 2 mom. i Schengenkonventionen avsedd främmande stats tjänsteman enligt 16 kap. 20 § 1 mom.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Lag**om ändring av skjutvapenlagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i skjutvapenlagen av den 9 januari 1998 (1/1998) 17 § 10 punkten och 113 § 1 mom. samt
fogas till 17 § en ny 11 punkt som följer:

17 §

Undantag från tillämpningsområdet

Denna lag gäller inte

10) överföring till eller från Finland, införsel, utförsel, tillverkning, reparation, modifiering och innehav av skjutvapen, vapendelar, patroner och särskilt farliga projektiler som hör till en främmande stats väpnade styrkor, då verksamheten baserar sig på avtalet mellan de stater som är parter i Nordatlantiska fördraget och andra stater som deltar i Partnerskap för fred om status för deras styrkor (FördrS 65/1997),

11) överföring till eller från Finland, införsel, utförsel och innehav av skjutvapen, vapendelar, patroner och särskilt farliga projektiler som hör till sådana tjänstemän i en främmande stat som avses i artiklarna 40 och 41 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, nedan Schengenkonventionen, inklusive tjänstemän i Island och Norge, då verksamheten baserar sig på sådan övervakning eller sådant förföljande som avses i nämnda artiklar i Schengenkonventionen.

Helsingfors den 15 juni 1998

113 §

Polisens skyldighet att föra register

Polisen skall föra sådana register över skjutvapen, vapendelar, patroner och särskilt farliga projektiler som behövs för tillstånds-, förvaltnings- och tillsynsuppgifterna. I registren får antecknas också sådana uppgifter om förvärv, innehav, överföring, införsel och utförsel av ovan avsedda föremål som behövs för de anmälningar till myndigheter i andra stater som skall göras enligt vapendirektivet, rådets direktiv om harmonisering av bestämmelserna om utsläppande på marknaden och övervakning av explosiva varor för civilt bruk (93/15/EEG) och Schengenkonventionen.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.